

WOLKROVINY

18. června 2009

„...vlož laskavě červená jablka
a zlaté ořechy
do tohoto vlaku Praha-Bohumín
a do vlaků celého světa...“

...šéfe nemáš nějaké drobák?...
Potřebuju na vlak do
Prostějova...

Olomouc hlavní nádraží

Olomouc

52. ročník festivalu poezie

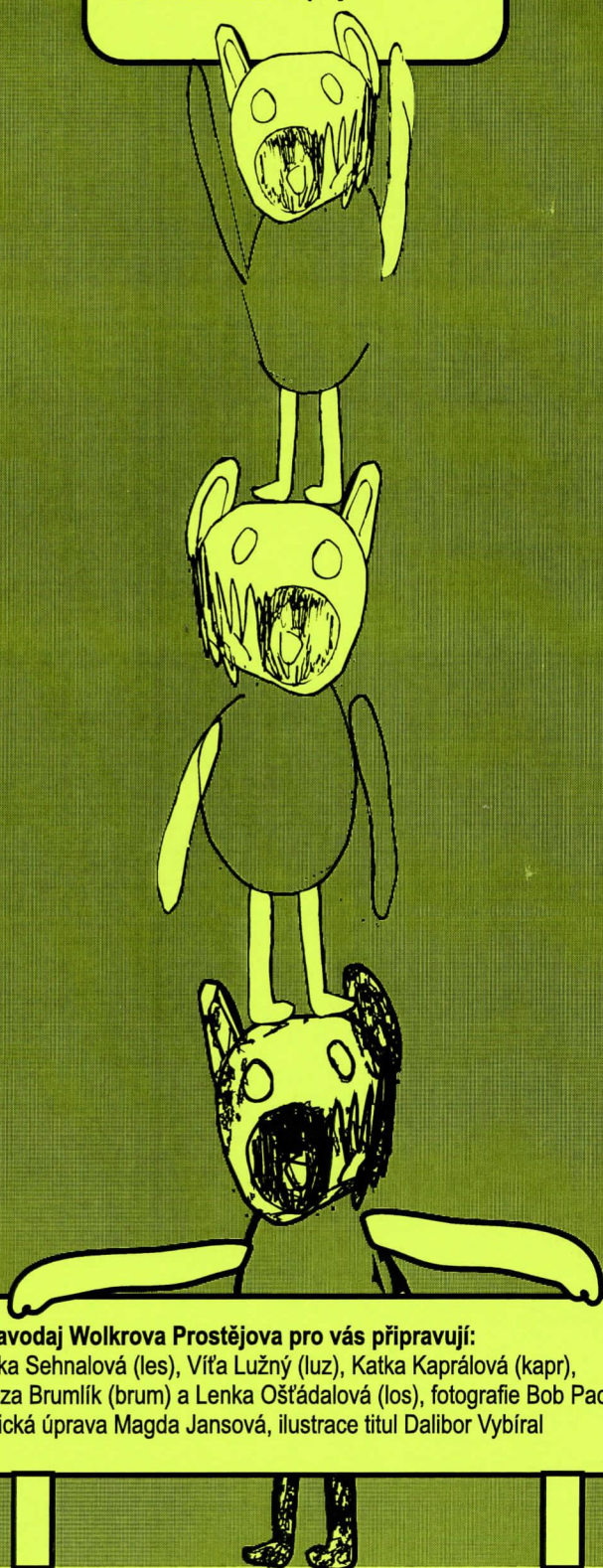
3. číslo ročník 2009

Kontakt:

alice.gregusova@klubduha.cz
martina.drmolova@klubduha.cz
tel.:582329643, 582329620

DUHA, Školní 4, Prostějov

www.klubduha.cz/wp

Zpravodaj Wolkrova Prostějova pro vás připravují:

Lenka Sehnalová (les), Víťa Lužný (luz), Katka Kaprálová (kapr),
Honza Brumlík (brum) a Lenka Ošťádalová (los), fotografie Bob Pacholík
grafická úprava Magda Jansová, ilustrace titul Dalibor Vybíral

Včerejší druhý den

52. ročníku Wolkrův Prostějov

byl vrchovatě naplněn soutěžními představeními divadel poezie. Nadšenci, kteří zvládli celý ten maraton pěti inscenací, určitě nelitovali. Hezky to řekl divadelní režisér a porotce WP Jozef Krasula hned na odpoledním veřejném hodnocení poroty: „Jestli to tak bude pokračovat dál, odjedu z Prostějova nabitý poezií a zážitky na celý rok.“ On to tedy pronesl slovensky, takže jsem jeho slova pro potřeby zpravodaje „volně přeložila“. Význam snad zůstal zachován... Tož doufám, že i dnes se festival ponese v podobném duchu. Dnes je totiž na řadě další maraton v podobě prvního kola přehlídky recitátorů sólistů, doplněný jedním soutěžním představením a jedním vystoupením hosta přehlídky. A samozřejmě opět noční program na zámku, který zase bude stát za to.

Za zpravodaj vám další poetický den přeje

Lenka Schnalová

52. ročník festivalu poezie
**Wolkrův
Prostějov**
16. - 20. června 2009

ČTVRTEK 18. ČERVNA 2009

8.00 - 9.30 proměna MD / Vstup do MD bočním vchodem z ulice Vápenice / Hradní nám. Zítraví late hlas? Naleznete jej na hlasové rozcvičce s Liborem Vackem v horním proměnařu Městského divadla. Určeno sólovým recitátorům a všem dalším zájemcům.

9.00 - 16.05 1. Kolo přehlídky recitátorů sólistů

10.00 Městské knihovna OSOBNOSTI ČTU SVOLJE OMLOŽENÉ KNKY V duchu tématu lásko si zvolí svoji oblíbenou knihu herec a dramaturg Miroslav Ondra.

14.00 náměstí T.G. Masaryka Městské zám - DIVADLO KVELB

16.30 náměstí T.G. Masaryka Městské zám - DIVADLO KVELB

17.15 DUHA-S Divadlo Trnava Olemo - Olemo - A COT

18.30 - 19.00 DUHA Hradní nám. Hlas. Scénář. Jirka Bábicka

19.15 DUHA 18. Trnava - Trnava, Prostějov

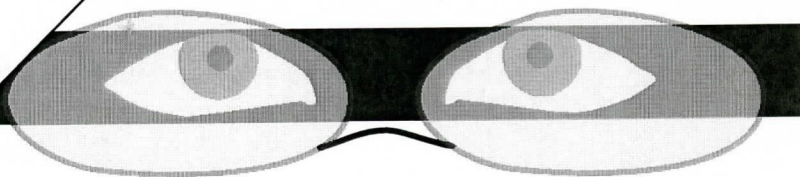
20.00 - 21.00 DUHA 18. Trnava - Trnava, Prostějov

21.00 - 22.00 DUHA 18. Trnava - Trnava, Prostějov

22.00 - 23.00 DUHA 18. Trnava - Trnava, Prostějov

23.00 - 24.00 DUHA 18. Trnava - Trnava, Prostějov

WP očima AG

....“ že trocha poezie, nikoho nezabije“ a mě už vůbec ne! :-)

Dnes jí byla pořádná nálož a já říkám: „díky za ni“, přátelé!

Pět představení v jednom dni, to na wolkráku nebylo, ani napamatuji. A které mě nejvíc „dostalo“? „Včera se mi zdálo“ lounských seniorek. Ty ženské mě rozesmály, a přiznávám se naprosto upřímně, že i slza ukápla. Proboha, vždyť tohle všechno mám taky za sebou

Po obědě jsem si vychutnala procházku s Kvelbem po náměstí, zjistila jsem, že i v kašně se dá naprosto důkladně umýt zaschlé nádoby, a že náhodní chodci tuší, že v Prostějově se děje něco výjimečného. Cítila jsem, že včerejší ranní vítr nabral typický wolkrácký vánek, a že zase voní lípy.

Občas se tiše vkradu do místnosti poroty divadel poezie a naslouchám a naslouchám.

Už jsou tady, Uťa (Dušan Utinek), Hanka, Aleš, a taky povědomé tváře recitátorů, co tu byli vloni. Wolkrák se rozjíždí a já se těším na zítřejší ráno. Pokud nezaspím, pokusím se najít svůj hlas na rozcvičce s Liborem.

Alice Gregušová

ARBORETUM PRAHA

Sestra travička

Z tempa dusého středověku do dnešních
proslulých a optimistických dnů nám
souboj kulturovaných mladých interpretů
přinesl baladu. @ tam, že navdovat se
nemá. A že nám to žádný prospěch
nepřinese.

Ten příběh je prostý a naučení
jak by smet. Na-li nás citově zasáhnout,
musí být jeho vyprávění něčím ozvláštněno.
Obávám se, že pouhý převlek balady do
žánru kvantové písničky je málo. Nápa-
dy inscenátorům nechybí, jenom je
nedokážou plně vylézt.

Ale to jistě jednou přijde, stačí nasbí-
rat ještě trochu zkušeností. Životních
i tvůrčích. To pak bude BALADA

n. navrátek

2

Bezprostřední dojmy diváků po představení:

- Jo, bylo to zajímavé, akorát si myslím, že by mohli vyladit ty zpěvy.
- Očekávala jsem něco jiného a né já, nechci, aby ses mě na to ptala! Ale bylo to moc popisné...
- Líbilo se mi to, myslím, že to bylo vkusně udělané, nekladlo si to nějaký velký ambice. Všechny prostředky, který tam byly použity, byly adekvátní k té lidové písni.
- Líbilo se mi to hodně moc, ale fakt dost.
- Mně se to líbilo, protože tam použili ty písničky.

„Opravdu se mi to líbilo, ale hlavní představitelce se velmi třásl hlas.“

„Byla jsem zklamaná, že představení chyběl patřičný nadhled.“

„Velmi se mi to líbilo, splňovalo to mé představy. Bavil jsem se.“

11.00 DUHA-S

Třetí věk Louny - VČERA SE MI ZDÁLO

Scénář: kolektiv s využitím textů J.Suchého

Třetí věk Louny.
Včera se mi zdálo

Je tam všechno!

Ty dámy moc dobře ví o čem
hvají - že hvají o sobě a o sebe
pro nás a o nás - že hvají a
někde hvají.

Hale pro ně nejsou jen berličky.

Na to klavír a patku - A všechno
co člověk mezi klavírem a patkou
má - Některým jenom o srdci.

miloslav navrátek

Bezprostřední dojmy diváků
po představení:

- Bylo to úplně super. Perfektní
- Moc. (tato reakce se opakovala
asi ještě desetkrát)
- Kdybych nebyl Prostějovčanem,
chtěl bych být Louňanem seniorem.
- Příjemný. Výborný.
- To nejhezčí, co jsem viděla.
- Je to skvělá ukázka toho, jak si
udržet mladost.
- Měli by to natočit a dát do televize.

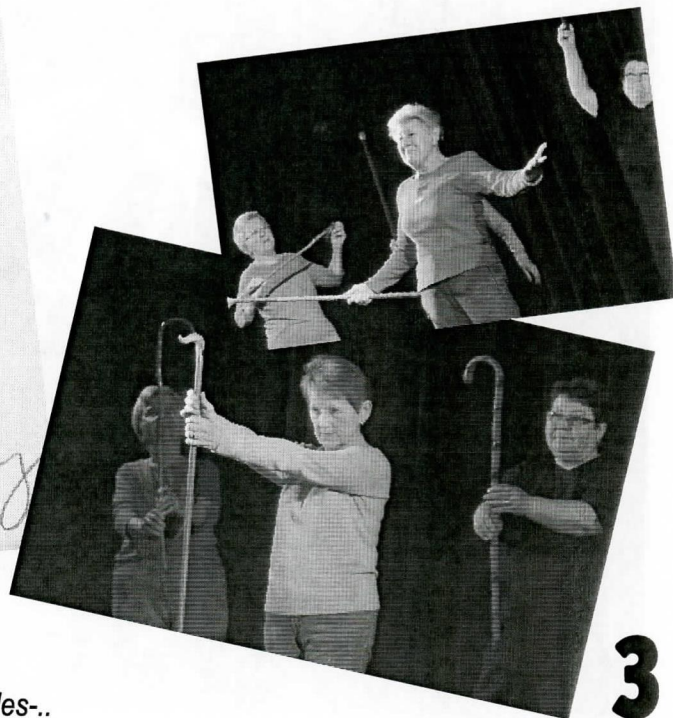
„Dokonalé, dokonalé, dokonalé!“

„Nejvíce mě zaujal jejich elán,
v jejich věku je to obdivuhodné.
Úžasné, vtipné. Vážím si jich.“

„Excelentní!“

PANĚLÁK
Těchaly jsme se
za VČERA: FANTASTICKE PŘIVETÍ
NAŠHO PŘEDSTAVENÍ.
DÍKY VŠEM DIVÁKŮM ZA
KRAJINOU A MOJÍ RÁJ.

3. Věk MK Louny

Včera ráno, ještě před soutěžním představením,
jsem členky souboru Třetí věk poprosila o napsání dojmu
z celého dne. Večer v devět přinesly tohle kouzelné poděkování.. - les-..

Když vás něco příjemně překvapí

Když jsem v programu viděl, že má vystupovat Třetí věk Louny, přiznám se, že jsem usedal mezi obecnstvo poněkud skepticky.

Co jsem ale viděl v následující zhruba půlhodině, mě úplně vyfackovalo z mého původního předsudku. Už v prvních sekundách, kdy se dámy přibelhaly na pódium o holích, zněly sálem výbuchy smíchu.

„Babičky“, kterým je dohromady úctyhodných 391 let, nedaly našim bránicím odpočinout snad ani na minutu a se značnou sebeironií dostávaly publikum opakovaně do kolen.

Závěrečné několikaminutové ovace si vysloužily zcela právem a zatímco jedna z protagonistek slzela dojetím, publikum místy brečelo smíchem. Není proto divu, že se poté po celé Duze nesly výrazy jako „úžasné“, „dokonalé“ či „fakt hustý“.

-brum-

Mé dámy, smekám.....

Z profesních povinností jsem dnes navštívil představení Včera se mi zdálo, které uváděl soubor Třetí věk Louny, protože sám v Prostějově pořádám Akademii III. věku. Moc mne zajímal právě tvůrčí přístup lounských "akademiček". Zažil jsem v nádherné atmosféře zaplněného sálu - z 99% mladých lidí - skvělé chvíle nádherné zábavy, která plně zaujala celý sál - a několikanásobné děkovačky to jen potvrdily, takže mé dámy, smekám a děkuji... ..děkuji a doufám, že Vás budu moci pozvat pro naše "akademiky"...

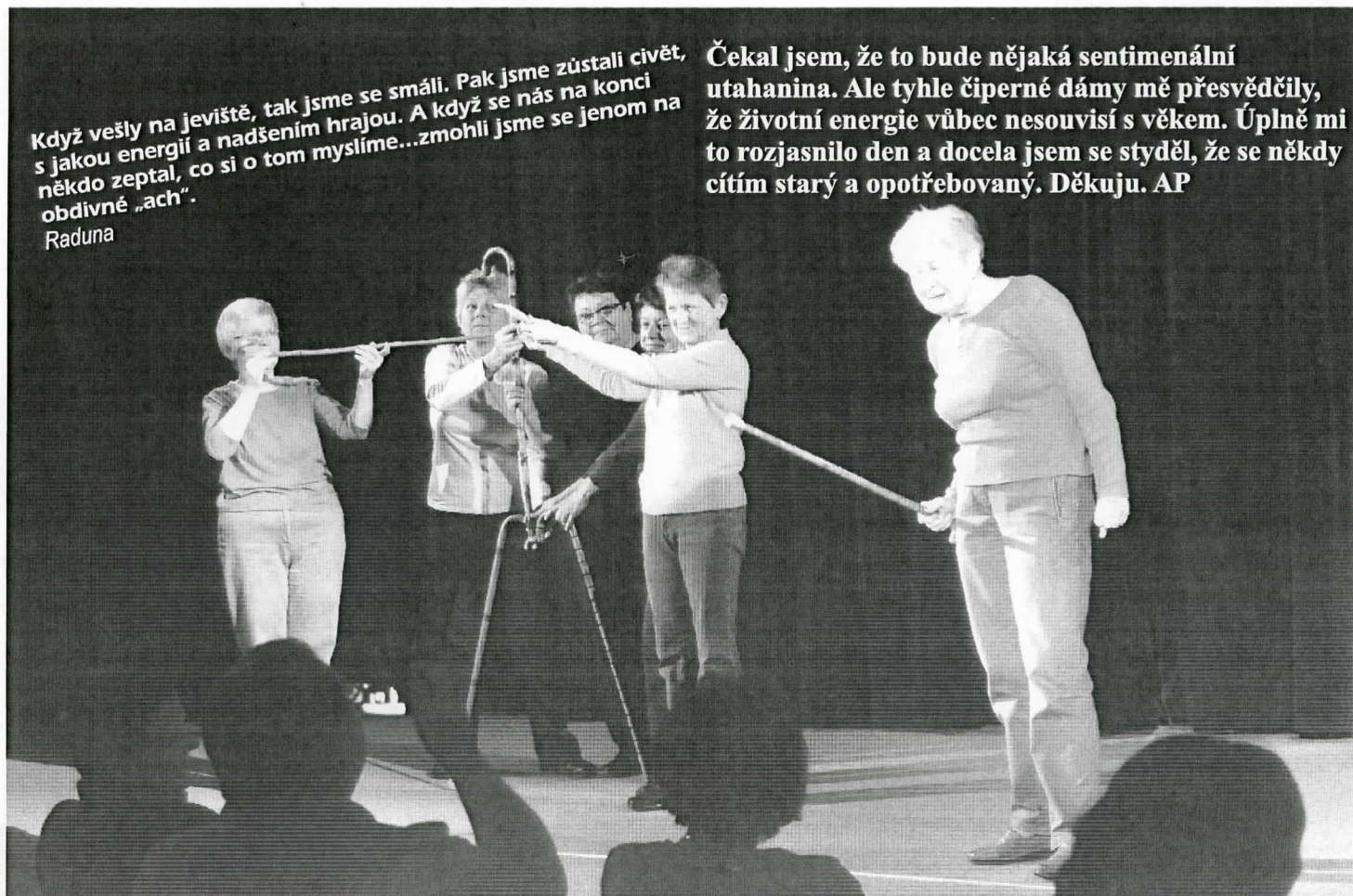
**Ivan Čech, vedoucí kina Metro
a principál Loutkového divadla Starost**

4

Když vešly na jeviště, tak jsme se smáli. Pak jsme zůstali civět, s jakou energií a nadšením hrajou. A když se nás na konci někdo zeptal, co si o tom myslíme...zmohli jsme se jenom na obdivné „ach“.
Raduna

Čekal jsem, že to bude nějaká sentimentální utahanina. Ale tyhle čiperné dámy mě přesvědčily, že životní energie vůbec nesouvisí s věkem. Úplně mi to rozjasnilo den a docela jsem se styděl, že se někdy cítím starý a opotřebovaný. Děkuju. AP

12.00 DUHA-S

Na klíček, Česká Lípa - VRSTVY MASEK - Karel Hynek

Scénář: Markéta Holá

Soubor Na klíček z České Lípy sestavil scénář své inscenace z úryvků několika různých textů Karla Hynka. Připomeňme si, že Karel Hynek vytvořil celé své básnické dílo do roku 1953, kdy předčasně – věru máchovskými – zemřel, že v jeho případě máme co dělat se členem surrealistické skupiny, z jehož díla za života nevyšla ani řádka.

Ještě než evidentně začne představení jsou diváci konfrontováni s podivnou postavou, dílem zloduchem, trochu klaunem, možná hybatelem, ale spíš manipulátorem veškerého dění. S úsměšky si pohrává s publikem, až náhle zjistíme, že lapení diváci jsou herci.

Tvůrci inscenace vybrali z Karla Hynka verše krutě milostné a rozehráli je důsledně na struně napjaté mezi láskou a bolestí. Milenci nikdy nejsou na jevišti sami, postava v modrém kabátě (cosi mezi montérkami a uniformou) je drží na uzdě vytvořené z kravaty, jež zase evokuje pouta.... i oprátku....

Inscenátorům Karla Hynka se podařilo jevištně vystihnout básníkův poetický svět, jeho krásu i tíseň. Přispívá k tomu zvukový plán inscenace, hudba, složená pro toto konkrétní jevištní dílo, a velmi soustředěné výkony herců. Máme co dělat s komplikovanou, bohatě obrazivou inscenací, jež klade vysoké nároky na herce i na diváky. Pracuje se v ní s jemnými detaily v herecké intonaci, výtvarném řešení, hudbě i vizuálním plánu inscenace.

Karel Hynek je na Wolkrově Prostějově autorem několikrát (a často výborně) inscenovaných i recitovaných. Vrstvy masek v duchu jeho surrealistické poetiky jdou do hlubin podvědomí, do prostor, kde se láska setkává se smrtí a živoucí krása s mrtvolnou odporností. Souboru Na klíček se podařilo vyjádřit lidskou situaci na hraně, kdy se vrchol mění v pád, a ještě ji ironicky komentovat. Potřebovala – a využila – k tomu velkou dávku jevištního umění.

Alena Zemančíková

Bezprostřední dojmy diváků po představení:

-Konečně jsme se dostali k nějaké poezii, což poslední dobou na Wolkráku nebývá, já jsem za to rád, a to představení se mi docela líbilo.

-Musím si to urovnat v hlavě.

-Nevím. Mně se to líbilo, něco v tom bylo dost zvláštního.

-Bylo to zajímavé a mně se to líbilo.

„Nejvíce mě upoutal ‚hlavní‘ protagonista. Celkově to bylo velmi zajímavé, ale chvílemi jsem se ztrácela.“

„S tímto textem jsem dříve pracovala, takže ho znám z paměti. Líbilo se mi jejich pojetí, takové osobité. Moc hezký přirozený surrealismus.“

15.45 Městské divadlo-S
pre DRED - Studentská DREDSekce, Náhod
KRÁTKÝ PROCES S JELIZAVETOU BIM BAM BUM
- Kafka, Charms, Morgenstern
Scénář: Macura a soubor

Súbor PreDred priniesol do Prostějova nesmierne ambiciózny pokus s inscenovaním textov D.Charmsa, F.Kafku a Ch.Morgensterna, ktorého témou bol tragický osud jednotlivca v totalitnej spoločnosti. Snahe o čo najposobivejšiu výpoveď mala pomôcť textová montáž, ktorá však postavila pred celý herecký súbor veľmi ťažkú úlohu – hovoriť o niečom, čo nikdy nepoznal na vlastnej koži. Mladí herci sa nemohli režisérovi stať dostojným partnerom a oponentom, ktorý by strážil, aby do inscenácie neprenikli veci nelogické, či samoučelné. To, čo sa v pripravenej koncepcii môže zdať jasné a čitateľné, tomu je však potrebné nájsť aj zodpovedajúcu javiskovú akciu, metaforu, obraz. A tu niekde je problém inscenácie – po dvadsiatich minútach sa stáva neprehľadnou a pozornosť diváka sa oslabuje. Nič na tom nezmení ani snaha o aktualizáciu pomocou „scudzovacích“ vstupov hercov, či akási ponáška na reklamu z TV. Nie sme svedkami stále sa zvyšujúceho tlaku a bezvýhodnosti hlavného hrdinu. Tu lepšie, tu horšie sa darí priblížiť atmosféru, hľadať javiskové riešenie. Ani na chvíľu nepochybujem, že to je inscenácia dobre premyslená a zodpovedne naskúšaná. Je obdivuhodné vidieť toľko mladých talentovaných hercov v jedinej inscenácii. A keď k tomu pripočítam aj fakt, že sa venovali tak závažnej téme a skutočnej výpovedi o svete okolo nás, už to samotné si zaslúži náš obdiv.

Inscenácia prispela k tomu, že dnešný, prvý deň prehliadky považujem za veľmi úspešný. A to nie je málo.

Jozef Krasula

Bezprostřední dojmy diváků po představení:

- Představovalo to spoustu práce, spoustu výborných výkonů, ale moc nevím, o čem to bylo.
- Hezký, hodně hezký to bylo.
- Mně se to líbilo, akorát bych to zkrátila.
- Dojmy jsem měl rozporuplný, někdy mě to bavilo a jindy jsem úplně nevěděl, co tím myslí.
- Já jsem to moc nepochopil.
- Přes hudbu jim nebylo rozumět.

Krátký proces s Jelizavetou Bim Bam Bum

- „Jsem z toho rozpačitá, asi jsem to nepochopila.“
- „Bylo to takové nevýrazné, ale ne vyložené špatně.“

6

17.30 DUHA-S

Ansámbl Oz, Olomouc - VERNISÁŽ: COOL POOL

- Mark Ravenhill / D. Hábová. Scénář: soubor

Je příjemné setkat se s ansáblem, z jehož projevu číší zaujetí textem, vědomí sounáležitosti jednoho ke druhému a neokázalá snaha sloužit něčemu, za co stojí i leccos odtrpět. Interpretace více než hodinového textu Vernisáž: Cool Pool jednoho z nejfrekventovanějších autorů tzv. cool literatury Marka Ravenhilla taková určitě byla. Projít všechny peripetie složité motivovaných propojení jedné komunity vymezující se vůči úspěšné spoluputovníci ve světě bulvárem sycených uměleckých ambicí, navíc v prostředí, kde se sexuální rozvolněnost a experimentování s drogovým arsenálem všeho druhu stalo naprostou samozřejmostí, to určitě není lehké téma pro začínající adepty tohoto žánru divadla poezie. Představení, jakkoli místy poněkud rozvolněné v temporytmu, zapůsobilo především psychologickou věrohodností a čitelností použitých inscenačních prostředků. Režisérovi a šéfovi téhle party Petru Klarinu Klárovi můžeme závidět, že se mu podařilo zkomponovat komorní výpověď o stavu lidské komunikace přesahující hranice jedné sociální vrstvy – je to report i o možnostech kreativity lidské duše v tomto století.

Mírek Kovářík

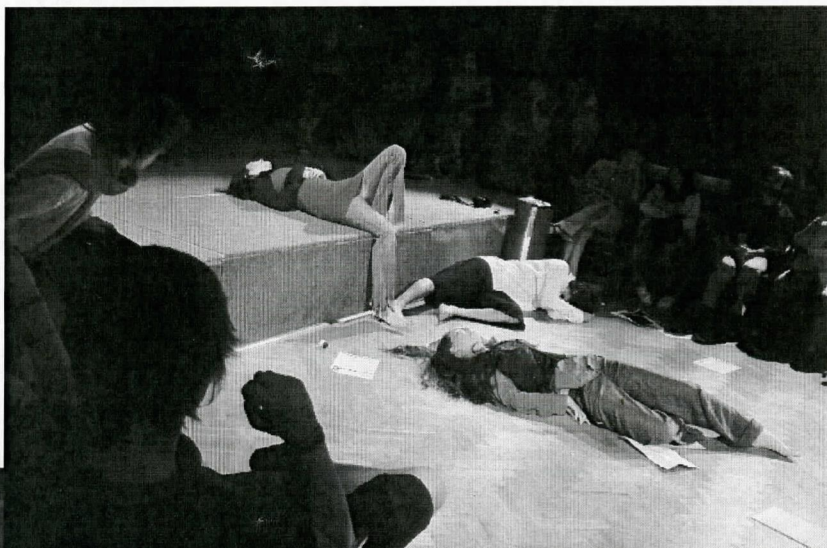
Bezprostřední dojmy diváků po představení:

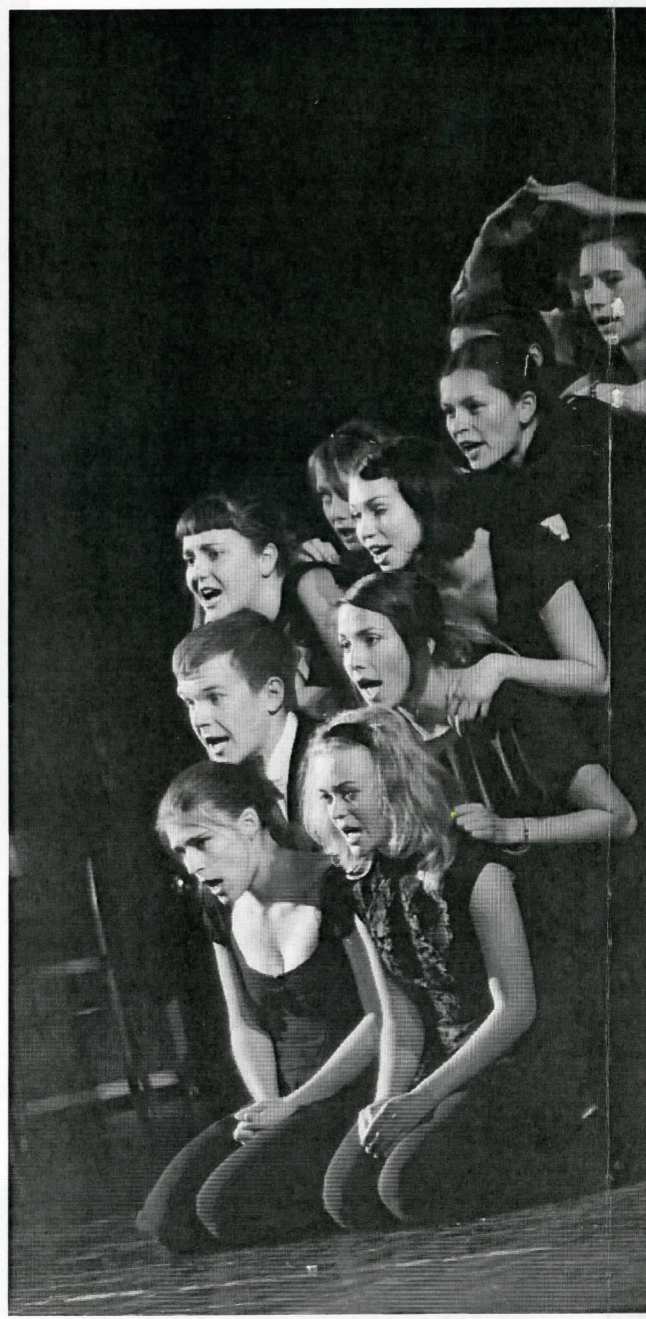
- Ze začátku jsem tak nějak nevěděl, co od toho mám čekat a nakonec se mi to líbilo.
- Zajímavé. Eh.
- Nemám ráda vulgární slova.
- Vyčerpávající. Zajímavý text a výborné herecké zpracování
- Dlouhé, ale o něčem to vypovídalo. Ale možná je to tím, že už jsem předtím viděla čtyři představení.

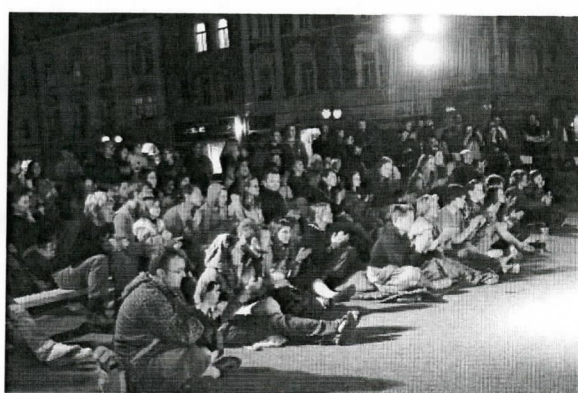
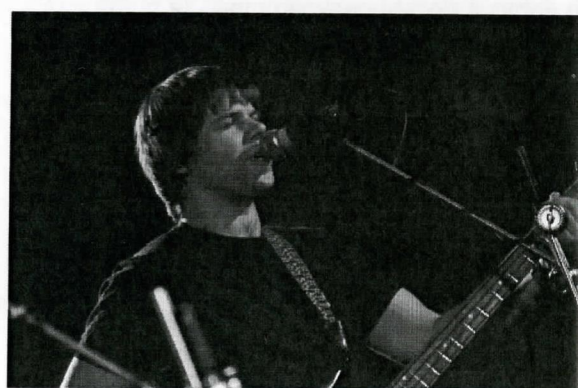
„Slečna s kšandami byla výborná.“

„Přišlo mi to zdoluhavé.“

„Líbilo se mi to hodně, ale bylo to moc dlouhé.“

Hodnocení poroty divadel poezie

Sestra travička

Miloš Maršálek:

- Letos budu hodný. Kdybych chtěl být zlý, tak bych k tomu představení řekl... (a už to jelo, pozn. red.)
- Ono se to otevřelo a viděl jsem pak tu lepší, tu horší ilustraci. Nic překvapivého, nic vzrušujícího.
- Nevím, proč si soubor vybral tento text. Proč dnes? Proč takto převedený?

Jozef Krasula:

- Neodcházel jsem nahněvaný, jen mi bylo líto, že nebyly využity všechny možnosti.

Mirek Kovářik:

- To dobro a zlo jste neakcentovali. Je nutné domyslet etický řád lidových balad, vy jste ho nedomysleli.

Včera se mi zdálo

Miloš Maršálek:

- Pro mě tam bylo všechno, je tam jasné téma – hrajete o sobě a o sebe.
- Má to hlavu, patu, srdíčko i koule.
- Musím blahopřát nejmladšímu souboru přehlídky.

Mirek Kovářik:

- To představení se nepodbízí, což je hlavní devíza. Má úžasný rytmus a ten nesleze.

Soubor:

- Na třetím věku jsme se rozpovídaly, pak řekla Renata: Zapište to. Tak jsme to napsali.
- V domově důchodců nás nebrali.

10

Zaznamenala Katka Kaprálová

Vrstvy masek

Jozef Krasula:

- Hereckými prostředky se vám podařilo mě dostat.
- Bylo to divadlo plné obrazů, jemných divadelních scén a pěkného herectví.
- Toto pro mě spojilo všechny klady divadla a všechny klady poezie.
- No, všechny klady... to trochu přeháním :-)

Miloš Maršálek:

- Patří vám dík za to, co nabízíte. Že i to, co tam neříkáte, tam je.

Krátký proces s Jelizavetou BIM BAM BUM

Jozef Krasula:

- Jak to byla velká montáž, tak se tím trochu rozbila.

Miloš Maršálek:

- Já jsem čekal, kdy se za dveřmi objeví A.G.

Režisér:

- Dveře na jevišti znamenaly možnost z toho odejít. Nikdo to nevyužil, protože v tom systému ani nikoho nenapadne, že by mohl.

Cool Pool

Starší část poroty:

- Mě coolness dramatika nechává chladným / neoslovuje/ apod.

Milan Cimerák:

- Mě se coolness dotýká, ale já jsem jiná generace.

Režisér:

- Všichni máme v sobě něco takového. Každý je v hloubi duše rád, že to nekleplo právě jeho.

Dnes večer se zámek

Dnešní večer na prostějovském zámku se drží pravidla, že třetí den bývá kritický, a tak je pro Vás připravena dávka uvolňujícího bluesu, rocku a jazzu, trocha poezie, ale také prostor k tanci a k prohlídce zámku. Prostě čtvrté večer.

Ve 21 hodin začne noční „Víření slov a tónů neboli Night Poetry Session“ s Mirkem Kovářikem, Radkem Bláhou a jejich hudebním hostem z Valašsko-Slovenského pomezí „Symbióza“, hrající blues-rock už od roku 1973. V tomto složení mají naplánovanou malou koncertní šňůru, která odstartuje právě v Prostějově. Těšit se můžete na poezii recitovanou i zhudebněnou a hlavně na album Sydonie z roku 2007 – skladby s texty autorů Žáčka, Kainara, Šimona, Farského, Ferlinghettiho a Harrisona.

Ve 23 hodin Vás rozhýbe mladá kapela „Tribal Planet“, složená převážně z prostějovských hudebních nadějí, studujících pražskou hudební konzervatoř. 5-členná formace láká na směsici jazzu, rocku a omračujících sól, která zažene i špatné počasí. Ale to nám snad nehrozí.

Posledním bodem večera bude pro zájemce v 0:30 nachystaná noční prohlídka zámku s průvodcem a zajímavým programem nazvaná „Site Specific“. Ale pozor, kapacita prohlídky bude omezena, na koho se nedostane, bude mít poslední možnost zítra. Více o rezervaci míst a celém projektu se dozvíte přímo na nádvoří během večerního programu.

Zámek se jako každý den otevírá v 19 hodin a bránu zavírá cca v 1 hodinu. Tak večer naviděnou!

Pozvánka

**Součástí výstavy 3D
je ve čtvrtek a v pátek od 21.57 hodin
interaktivní seance
JANSA - VŮJTKOVÁ**

11

workshopy a semináře

OD PRVNÍ ČTENÉ PO PREMIÉRU ZA 24 HODIN

Klárčin seminářový blog II.

Dnešní den byl pro nás seminaristy spíše dnem pozorovacím, naplánovali jsme si shlédnutí všech soutěžních představení, a proto nám nezbylo moc času na samotné tvoření. Zato jsme se velmi kulturně obohatili. Mezi posledními dvěma představeními jsme se na krátkou chvíli sešli v parku, abychom si sdělili své dojmy. Pokročili jsme v našem tajném sobotním plánu a věřte mi, máte se na co těšit! :-)

PPP ROZHOVOR S LEKTOREM TOMÁŠEM ŽIŽKOU:

Co je cílem vašeho workshopu?

Se studenty se snažíme najít v sobě nejen rezonanční prostor, ale i vyjádřit zkušenost prostoru jiného. Takže budeme chodit po Prostějově a nacházet tyto rezonanční prostory, kde by se dala nějaká akce udělat, abychom mohli nechat prostor promluvit. My koukáme na prostor jako na partnera.

Tento workshop je vaší iniciativou?

Ne, vedení skupiny studentů mi bylo nabídnuto. Osobně se zabývám scénografií a současně často vedu podobné workshopy, jako je tento v rámci Wolkrova Prostějova.

Kolik máte účastníků?

Přibližně čtrnáct mladých lidí.

Co od účastníků workshopu očekáváte?

Já si myslím, že jsou velmi citliví na tonality a výrazivo v tom verbálním významu, ale snažím se s nimi objevit i tu pohybovost a situaci v prostředí a v prostoru. Samozřejmě přejdeme k veršům, ale postupujeme postupně.

Co vás láká na vedení tohoto studentského workshopu?

Zajímá mě komunita lidí, kteří dělají textové, tedy recitační divadlo. A zajímá mě také poezie, protože vlastně tam je v blízkosti jak ta vizuální, tak ta verbální poezie.

Zmínil jste poezii... Wolkrův Prostějov je festivalem poezie - jste zde poprvé, nebo jste se zúčastnil i předchozích ročníků? Jsem zde poprvé.

A jak se vám zde, jako nováčkovi, líbí?

No je to úžasné. Pro workshop máme krásný prostor v divadle, takže jsem moc spokojený.

Najdete si i čas zhlédnout část programu festivalu?

Určitě. Chci se podívat a jsem zvědavý, jaké to bude.

(los)

„Poprvé na Wolkráku“

Den druhý.

Ve středu jsem navštívil dvě představení.

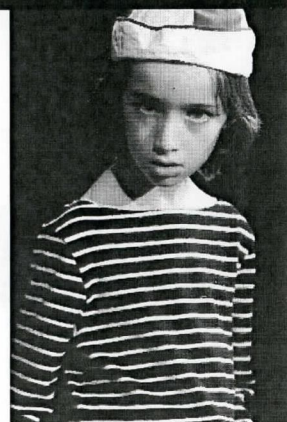
Nejdříve jsem šel na KRÁTKÝ PROCES S JELIZAVETOU BIM BAM BUM a potom jsem přešel na náměstí T.G.Masaryka, kde bylo představení divadla Kvelb Nautrilus ZŮM. První zmiňované představení jsem bohužel nepochopil, asi jsem na to ještě mlád. Původně jsem si myslel, že Nautrilus ZŮM bude trvat 5 až 10 minut. Ve skutečnosti trvalo asi padesát, ale přesto uteklo jako voda. Doporučuji vám, abyste ho viděli vícekrát, protože je možné, že si z něj nezapamatujete každou maličkost. Líbí se mi, že v tomto představení je dost rekvizit, a také oceňuji, že zde byl kouř na scéně.

Je možné, že se z této podívané vrátíte mokří, protože mezi všemi skvělými nápady je i voda!

Fotografie neposílám, protože na nich mám krátké vlasy a to se mi nelíbí.

Vyberte prosím nějaké ze zásoby.

S pozdravem a přáním příjemného dne Jakub Čech

(Pozn. redakce:
...ale tato je nejlepši, fakt...)

... bááásník dne

Úryvek z básně Kočka a pták, autor Jacques Prévert

Vesnice smutně poslouchá
Zpěv umírajícího ptáka
Byl to jediný pták ve vesnici
A jediná kočka ve vsi
Ho napůl sežrala
Pták přestává zpívat
Kočka příst
A olizovat si čumák
A vesnice chystá ptáku
Nádherný pohřeb
A kočka – je pozvána –
Šlape za slaměnou rakvičkou
S mrtvým pěvcem
Nese ji dívka
A usedavě pláče

(ze soutěžních textů sólistů
pro vás úryvky vybrala
Alice Gregušová,
kresby Veronika Vůjtková)

Anketa

Prostějované odpovídali na otázku, jaký slavný člověk by podle jejich přání měl pocházet z Prostějova a zda si na nějakého skutečného prostějovského rodáka, kromě Jiřího Wolkera, vzpomenou.

Ilveta Kopcová

37 let, na mateřské dovolené, Prostějov

Bylo by skvělé, kdyby byl z Prostějova Karel Gott. To by město potom bylo slavnější.

Rodákem z Prostějova je Edmund Husserl a Roman Štolpa.

Michal Lužný

17 let, student, Prostějov

Chtěl bych, aby byl prostějovským rodákem Karel Čapek, protože psal hrozně krásnou literaturu blízkou lidem. Právě na jeho počest by mohl být festival v Prostějově.

Rodákem je Otto Wichterle.

Milan Brauner

18 let, student, Prostějov

Já bych chtěl, aby se tady narodil Ježíš, protože to by bylo fakt hustý

Rodákem z Prostějova je Husserl.

Jana Benešová

32 let, prodavačka, Prostějov

Jako první mě napadá, že z Prostějova by mohla být Božena Němcová.

Skutečný rodák z Prostějova mě nenapadá.

Jana Stejskalová

37 let, švadlena, Prostějov

Lucie Bílá by mohla být z Prostějova, aby nám sem přijela zazpívat. (Smích.)

Na rodáka z Prostějova si nevzpomenú.

Josef Stejskal

3 let, žák, Prostějov

Já bych si přál, aby z Prostějova byl Michal z Kouzelné školky.

Od jedné do dvaapadesáti

„Nevím, jestli jsem zrovna já ten správný typ na rozhovory,“ prohlašovala před naším rozhovorem Jana Urbanová. „Myslíte, že vám řeknu něco zajímavého?“, ptala se skromně.

Jak by ne, vždyť dáma, která recitovala **už na prvním ročníku Wolkrova Prostějova v roce 1957**, musí zajímavými zážitky jen sršet.

Jak vzpomínáte na svůj první WP?

Několik prvních ročníků mělo zvlášť oddíl poezie a zvlášť prózy. Já recitovala prózu, konkrétně Pohádku o kominíkovi. Dále pak Princeznu na hrášku od Andersena.

Jaké byly tehdy ceny pro vítěze festivalu?

Ti, kdo se umístili na prvních pěti nebo šesti místech, jeli na týdenní soustředění do Uničova, kam za námi jezdili herci a divadelní teoretici. Absolvovali jsme různé přednášky a na závěr jsme pod vedením jedné ze zakladatelek přehlídky Jarmily Liebscherové odehráli představení.

Na co si vzpomenete dnes v souvislosti s prvním WP?

Zvláštní to bylo třeba tím, že jsem se po dvanácti letech, které tehdy uplynuly od druhé světové války, v Prostějově pokusila vyhledat dětskou spoluvězenkyni z Terezína. Nevěděla jsem o ní nic, než že je z Prostějova, ale našla jsem ji a od té doby se setkáváme na každém festivalu. Teď v neděli se také uvidíme. Každý Wolkrův Prostějov je pro mě tedy kromě svátku poezie i jakýmsi aspektem života a dětství.

Jak pokračoval váš vztah k básním po roce 1957?

K poezii jsem se vrátila až v 60. letech, kdy jsem shromáždila několik mladých lidí a v době boomu divadel poezie jsme se pokusili o večery poezie. Jako první jsme tehdy zorganizovali Wolkrovský večer, který byl kromě veršů protkán také citacemi z knihy, kde matka Jiřího Wolkra líčí jeho život. S jedním takovým večerem jsme se dostali až na tento festival. Dále jsem vedla amatérský divadelní soubor dospělých. Neploletým zájemcům jsem nabízela, ať se věnují recitování, což prospěje jejich budoucí divadelní činnosti. A jeden z mých nejmilejších recitátorů, Stanislav Rubáš, dnes sedí v porotě WP.

Vystupovala jste i na dalších ročnících festivalu?

Po tom prvním jsem si dala patnáct let pauzu a od té doby jezdím každoročně. Nejprve jsem doprovázela severočeskou garnituru, abych viděla, jak se vede mým svěřencům, naposled jsem zde byla loni s Annou Šafránkovou, která nakonec zvítězila. No a letos zasedám v porotě.

Jak se podle vás WP vyvinul, kam za ta léta směřuje?

Jinak se na to člověk samozřejmě dívá, když je na takové akci poprvé a nemá žádnou zkušenost a jinak po padesáti letech. Jiný směr WP nabral před dvaceti lety, uvolnila se možnost dramaturgie a zrušil se povinný přednes básní Jiřího Wolkra. Jeho dílo je sice geniální, ale ne moc rozsáhlé, takže se postupem času básně opakovaly. Také mě těší, že se divadlo poezie po jakési stagnaci a přešlapování na místě vrací jako velice zajímavá záležitost.

Jak hodnotíte první den letošního WP?

Velice mě potěšil, viděla jsem zajímavá představení, nikoliv školní besídky, jak tomu kdysi bývalo. Šlo o zdařilé výkony na základě kvalitních textů, takže letošní ročník zatím hodnotím jako velmi příjemný a kvalitní.

Prostějovský talent - moderátor i Batman

Martin Dědoch uvedl úplně první bod programu Wolkrova Prostějova ve Smetanových sadech, kdy moderoval tří hodinový program mladých prostějovských studentů. Zároveň byl v úterý také k vidění v inspirativním představení olomouckého divadla Tramtárie.

Jak ses dostal k moderování úvodního happeningu?

Aleš Procházka, který mě jako herce zná z prostějovského divadla Point, mě doporučil paní Drmolové.

Jaká to byla pro tebe zkušenost?

Zkušenost to byla zajímavá, ale asi bych to nechtěl dělat vícekrát.

Takže se cítíš lépe jako herec?

Hraní mě baví mnohem více a cítím se při tom lépe.

Vím o tobě, že jsi byl k vidění v prostějovském divadle Point například v „Noci s Andersenem“, nebo loni v mnoha komediích.

V čem konkrétně jsi v rámci Wolkrova

Prostějova hrál?

Ztvárnil jsem roli Batmana v komedii „I na Batmana občas padne smutek“.

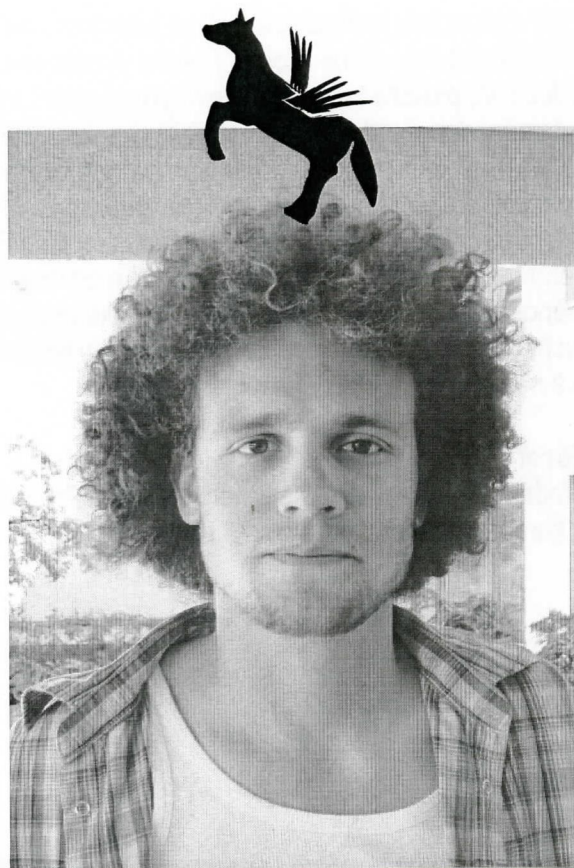
Máš nějakou zajímavou historku ze zákulisí?

Ano, mám docela komickou příhodu s kulisami. V Duze je zadní prostor takový spleť a my jsme měli kulisy přikryté černými závěsy. A když se dělaly přestavby, tak tam nebylo vůbec vidět. Moje kamarádka, když šla v kostýmu vampýra s obrovskými prsami, tak narazila ve tmě do zdi, protože si toho vůbec nevšimla.

Jaké máš z představení pocity a dojmy?

Představení bylo úplně super. Pro mě to bylo příjemné domácí prostředí a atmosféra byla skvělá. Diváků přišlo hodně, takže bylo úplně plno. Osobně bych řekl, že se představení líbilo a že se nám povedlo.

(los) .

Středeční report ze zámku

Další večer s prostějovským zámekem rozvibroval velkou pódiovou konstrukci, naše uši, ale ze všeho nejvíc bránice. Petr Váša se svými „Syčáky“ P. Zavadilem, T. Fröhlichem a hostem show nazvané „BUM BUM BUM!“ A. Pilgrem nám dali pořádně zabrat a snad i člověk po zásahu bleskem se při hudebních kreacích brněnské party musel rozveselit a stejně jako po včerejším představení dam z Loun pozorovat úsměv na své tváři.

Po menší pauzičce vyplněné klobáskou a pivečkem rozjeli své ska, funky, rock, reggae – no prostě své něco mezi - další z řady nadějných prostějovských kapel „Něco Mezi“. „Hrálo se nám skvěle, lidi byli skvělí. Prostě parádní koncert,“ rozplýval se pozounista Michal Křiška. A tak se pokračovalo v tanci a pití a jídle a to vše v pořádně rozpařené atmosféře. No nevím, jak dnešní recitátoři budou vypadat a kolik z nich svého „Préverta“ bude přednášet značně chraplavým hlasem.

Nečekané rozuzlení jinak poměrně zajímavého příběhu, co říkáte? A dnes se bude odehrávat další, takže zase večer na zámku.

-luz-

Bibliofilie Wolkrova Prostějova

K prvním třiceti ročníkům Wolkrova Prostějova vydávali pořadatelé krásné bibliofilské tisky s Wolkrovými verši. Ilustrátory těchto tisků byli naši přední grafici jako Karel Svolinský, Jiří Svoboda, Jaroslav Šůra, František Bělohávek, Bohumír Dvorský, Cyril Bouda, Miroslav Houra, Vladimír Komárek, Dušan Janoušek, Anna Grmelová, Miloš Slezák, Jiří Mádlo a řada dalších.

Vznikla tak nádherná řada tisků této pozoruhodné knihovny. Podle mého názoru je velká škoda, že se ve vydávání tisků dále nepokračovalo. K jednotlivým ročníkům byly ještě pro účastníky vydávány exlibris a pro hosty a vítěze samostatné grafické listy.

Mimo oficiálních tisků WP vycházely při příležitosti festivalu i tisky, které vydávaly některé prostějovské instituce, jako třeba Gymnázium Jiřího Wolke, Oděvní závody JW, Městský národní výbor, Okresní kulturní středisko a Okresní lidová knihovna. Jejich grafická podoba byla dílem například O. Janečka a L. Jiřincové.

Před dvěma lety jsem při příležitosti jubilejního ročníku Wolkrova Prostějova vydal ve své edici Réva padesát výtisků bibliofilie s básní Jiřího Wolke Pokora vyzdobené dřevoryty Jaroslava Lukavského (1924 – 1984). Jde o celkem unikátní záležitost, protože Lukavský dřevoryty původně vytvořil v polovině 60. let pro nakladatelství Československý spisovatel jako ilustrační doprovod k Wolkrovým básním. Z nějaké důvodu však k jejich vydání nikdy nedošlo. Zůstaly však našťastí zachovány kontrolní otisky těchto dřevorytů, které dělal umělecký tiskař na Uměleckoprůmyslové škole v Praze Vladimír Bujárek. Asi před pěti lety jsem jej při příležitosti jeho devadesátých narozenin navštívil a on mi otisky věnoval. Chtěl jsem, aby alespoň v nějaké podobě zůstaly uchovány, a tak jsem je vydal alespoň jako bibliofilii, když už nemohly být vydány jako grafické listy.

Josef Dolívka,

předseda Klubu přátel výtvarného umění v Prostějově
a kurátor výstav Kulturního klubu Duha

16

TOP básníci WP 2009 a 1989

Kdo z autorů poezie a prózy letos vede u recitátorů sólistů?

Nejvícekrát od sólových recitátorů letos uslyšíme texty Jacquesa Préverta (5 ks), s ním může soutěžit Jan Skácel (rovněž 5 ks) a v těsném závěsu se drží Lawrence Ferlinghetti s počtem 4 textů. Bramborovou příčku sólisté udělili Ivanu Wernischovi se třemi texty. Dvakrát uslyšíme autory Juliana Tuwima, Václava Hraběte, Miloše Macourka, Christiana Morgensterna, Vladimíra Vysockého a dámy Irenu Douskovou a Alexandru Berkovou.

A jak to bylo před dvaceti lety?

Jediný z uvedených autorů si drží své stálé místo i po dvaceti letech. Je to Vladimír Vysocký s dvojitým zásahem. V roce 1989 se nejvíce recitoval Jiří Orten a slovenský básník Mikuláš Kováč. S Vysockým se mohli rovnat jen Josef Kainar, Josef Hanzlík (ti si letos pohoršili jen o jednu příčku) a Vilém Závada. -kapr-

Málo adrenalinu? ...a co zajít do kina ?

Pokud jste už přesyceni poezií a chcete odlehčit večer trochou akce, či byste rádi doplnili romantiku veršů o atmosféru biografu, dnes má v prostějovském kině Metro 70 premiéru nová dvojice filmů. Jedním z nich je americký thriller **Terminator Salvation** a druhým do party je český historický film **Jménem krále**.

Salvation je už čtvrtým přírůstkem do rodiny filmů, které proslavily současného kalifornského guvernéra Arnolda Schwarzeneggera. Píše se rok 2018 a v hlavní roli se nám představí Christian Bale. Ten bude sestavovat lidský odpor vůči Skynetu a jeho armádě Terminátorů. Na tento letní trhák se už teď množí pozitivní ohlasy, obzvláště pak na jeho vizuální efekty. A také se už možná po čtvrté můžeme těšit na slavnou hlášku „I'll be back!“

Jménem krále pak počínem z našich luhů a hájů, jehož režie se ujal Petr Nikolaev. Píše se 13. století. Království českému a markrabství moravskému vládne Přemysl Otakar II. Na zásnuby, které mají usmířit znesvářené rody pánů z Dubé a z Vartemberka, vysílá král svého zástupce v severních Čechách, správce královského hradu Bezdězu, Oldřicha z Chlumu (toho si zahrál Karel Roden). I přes průměrné hodnocení Československé filmové databáze je diváky film hodnocen vesměs kladně, snad proto, že zpracovává na naše poměry vcelku neobvyklé téma. Dvojice Nikolaev – Roden slibuje ve „středověké detektivce“ kvalitní filmovou podívanou.

-brum- s využitím Československé filmové databáze

Tak kam se půjdeme najíst?

RESTAURACE V NÁRODNÍM DOMĚ (má zahrádku a jíst můžete i v krásné secesní Kotěrově kavárně)

RESTAURACE LÁZNĚ (od Duhy jdete kolem zámku a sokolovny a pak už uvidíte Městské lázně. Taky mají hezkou zahradu a pokud máte sebou plavky, můžete si po obědě zaplavat...)

Otevírací hodiny bazénu v Městských lázních pro veřejnost jsou:

v úterý 6.00 – 7.00, 11.00 – 12.00 a 14.00 – 16.00, ve středu 6.00 – 7.00, 11.00 – 16.00 a 19.00 – 22.00, ve Čtvrtek 6.00 – 7.00, 12.00 – 14.00 a 15.00 – 16.00, v pátek 6.00 – 8.00 a 10.30 – 18.00 a v sobota 11.00 - 20.00)

RESTAURACE FONTÁNA na nám. T. G. Masaryka (poznáte ji podle pultu s krájenou pizzou, který stojí před restaurací, má zahrádku)

TEXMEX na nám. T. G. Masaryka (vejdete do průchodu domu s řeznictvím Makovec a na konci sestoupíte do krásného klenutého sklepení, nabízejí mexickou a americkou kuchyni)

OBČERSTVENÍ DĚSI na nám. T. G. Masaryka (chlebíčky, saláty, smažená jídla)

KAVÁRNA VE ŠPALÍČKU (sídlí v jednom z domů, které zůstaly z bývalého židovského ghetta naproti tržnici za Muzeem Prostějovska , kromě 57 druhů kávy mají třeba nakládaný hermelín a utopence)

OD PRIOR (u vchodu do obchodního domu dostanete kebab, v 1.patře najdete fast food)

RESTAURACE STEAK&SALAT v Atriu (je v nádherném historickém sklepení v ochodní pasáži naproti Prioru, pro studenty je ale poněkud dražší)

RESTAURACE U KRÁLE JEČMÍNKA v ulici Újezd (dá se tam vejít i z náměstí E. Husserla, mají vlastní pivovar, vaří různě ochucená piva)

JÍDELNA GASTRO v Netušilově ulici (kousek od divadla, rychlé, levné...)

BAR 12 OPIC v Partyzánské ulici (projdete od Duhy parkem a Domem dětí - minutky, tousty, fazole, tatarák apod. a také zahrádka)

Jinak v Prostějově je samozřejmě spousta dalších hospod, na to by nám zpravodaj nestačil. Z těch dobrých doporučujeme třeba restauraci v **Hradební** ulici, **Špalíček** u tržnice za kostelem, monstop **Fiestu** a **H-club** ve Wolkrově ulici, **U Chmelů** v Kostelecké ulici, **U Kalicha** v Kollárově ulici... Když budete chtít poradit něco jiného, klidně se ptejte...

